

SFIR

Svenska Föreningen för Immaterialrätt

Justitiedepartementet
Enheten för fastighetsrätt och associationsrätt
103 33 Stockholm

ju.remissvar@regeringskansliet.se

Utkast till lagrådsremiss – Ett mer heltäckande straffansvar vid angrepp på företagshemligheter (2025-02-18 Ju2020/04525)

Svenska föreningen för immaterialrätt (SFIR) har inbjudits att inkomma med synpunkter på rubricerad promemoria. Föreningen ska enligt sina stadgar bidra till en ändamålsenlig och enhetlig utveckling av lagstiftning och rättstillämpning på immaterialrättsområden, såväl i Sverige och de övriga nordiska länderna som på det europeiska och internationella planet. SFIR ska också främja intresset för och kunskapen om immateriellt rättsskydd.

1. Allmänt

SFIR stödjer att straffrättsliga ingripanden införs mot angrepp på tekniska företagshemligheter, som begås av personer som deltar i företagets verksamhet när företagshemligheterna ingår i arbetsmaterialet (lovlig tillgång till företagshemligheten). SFIR tillstyrker således förslaget. I ett tidigare remissyttrande (avseende Ju2020/04525/L 1) av den 26 februari 2021 framförde föreningen bland annat att den nya lagstiftningen helst skulle gå längre. Även röjande och utnyttjande av kommersiella företagshemligheter borde vara straffsanktionerat. Men om straffsanktionerna i enlighet med lagrådsremissen begränsas till "tekniska företagshemligheter" vill SFIR framhålla vikten av att det begreppet blir tydligt.

2. Begreppet "teknisk företagshemlighet" bör avskiljas tydligare

Gränsdragningar i det föreslagna straffstadgandet (26 a §) görs genom rekvisitet "teknisk företagshemlighet", som förklaras i 26 a § punkten 1 samt i lagrådsremissen (s. 51), och ska innebära att kriminaliseringen gäller för företagshemligheter som avser information som är ägnad att användas i produktion eller framställning av en vara eller utförandet av en tjänst. SFIR bedömer att avgränsningen fortfarande är oklar och brister i precision, särskilt med tanke på att det är fråga om ett straffstadgande. Är exempelvis information på en bank om hur meddelanden ska skickas mellan en köpare, en internetbutik och en bank för att nå en lämplig avvägning mellan effektivitet, säkerhet och förenlighet med personuppgiftsskyddet en "teknisk företagshemlighet" ägnad till utförandet av en tjänst? Förmodligen. Men hur är det med information om hur man ska fysiskt planera en butikslokal eller utforma en webbsida så att försäljningen maximeras? Det är kanske inte en teknisk företagshemlighet.

SFIR inser att gränsdragningsproblem är ofrånkomliga, men önskar att i både lagtexten och kommentaren gav tydligare indikationer och preciseringar. Finns det ett minsta kommersiellt värde

för att något ska anses vara en teknisk företagshemlighet? Måste informationen vara gångbar i internationell konkurrens och inte bara vara av betydelse i Sverige? Gränsdragningssvårigheter av detta slag bör, som sagt, inte hindra att regeringen väljer att gå vidare med förslaget i dess nuvarande form. Men ytterliga preciseringar och förklaringar kring syftet med gränsdragningen till tekniska företagshemligheter vore önskvärda.

Det som också riskerar leda till osäkerhet är att rekvisitet "företagshemlighet" bestäms av definitionen i 2 § lagen (2018:558) om företagshemligheter (lagrådsremissen s. 50). Olyckligtvis avviker lydelsen i den svenska definitionen av företagshemlighet i 2 § från direktivet (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs. Bland annat talar lagens 2 § om affärs- och driftförhållanden, som inte förekommer i direktivet.

SFIR finner att det i sammanhanget varit motiverat att ändra 2 § lagen om företagshemligheter för att uppnå en ordagrann överensstämmelse med direktivet. Olikheterna mellan den svenska lagen och direktivet får konsekvenser för det föreslagna straffstadgandet i 26 a §. Sådana olikheter kan förväntas bli tydliga - och eventuellt besvärande - den dag EU-domstolen tolkar bestämmelser i företagshemlighetsdirektivet.

3. Processordningen

Slutligen anser SFIR att mål om företagshemligheter lämpligast hanteras i samma processuella ordning som immaterialrättsintrång, dvs. enligt lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar, även om ett sådant förslag ligger utanför den remitterade utredningen. På detta sätt skulle kompetensen om de aktuella frågorna höjas och en del osäkerhet kring gränsdragningen på sikt kunna undvikas.

Detta yttrande har upprättats av en arbetsgrupp inom SFIR:s styrelse (Malin Keijser Bergöö, Bengt Domeij och Mats Nordenborg) och kommunicerats till styrelsen i dess helhet.

Stockholm den 22 april 2025

Marianne Levin

Måns Svennem Lundberg

Prof. Jur. dr, fil. dr h.c.

Doktorand

Ordförande SFIR

Sekreterare SFIR